

OHNISKO

Počítame s vami...

marec – apríl 2021

SLOVO KAZATEĽA

Premieňajúce stretnutie

SPOMIENKA

Za sestrou Elenou Jenčovou

PRE MLÁDEŽ

Meno, ktoré si svet zapamätá

TÉMA
Kostol v obývačke

Premieňajúce stretnutie (Jn 20, 1 – 2. 11 – 18)

V prvý deň po sobote, včasráno, keď bola ešte tma, prišla k hrobu Mária Magdaléna a videla, že kameň je od hrobu odvalený. Bežala teda a prišla k Šimonovi Petrovi a k druhému učeníkovi, ktorého mal Ježiš rád, a povedala im: „Vzali Pána z hrobu a nevieme, kam ho položili.“ (Jn 20, 1 – 2)

Mária však stála vonku pri hrobe a plakala. Ako tak plakala, nahla sa do hrobu a videla dvoch anjelov v bielom sedieť tam, kde predtým ležalo Ježišovo telo; jedného pri hlave, druhého pri nohách. Tí jej povedali: „Žena, čo plačeš?“ Odpovedala im: „Vzali môjho Pána a neviem, kam ho položili.“ Keď to povedala, obrátila sa a videla tam stáť Ježiša; ale nevedela, že je to Ježiš. Ježiš sa jej opýtal: „Žena, čo plačeš? Koho hľadáš?“ Ona sa nazdávala, že je to záhradník, a povedala mu: Pane, ak si ho ty odniesol, povedz, kam si ho položil, a ja si ho vezmem. Ježiš ju oslovil: „Mária!“ Ona sa obrátila a povedala mu po hebrejsky: „Rabbúni!“, čo znamená: Učiteľ! Ježiš jej povedal: „Nedotýkaj sa ma zato, že som ešte nevystúpil k Otcovi, ale choď k mojim bratom a povedz im: Vystupujem k svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi, k svojmu Bohu a k vášmu Bohu.“ Mária Magdaléna šla a oznámila učeníkom: „Videla som Pána!“ a že tieto veci jej on povedal. (Jn 20, 11 – 18)

Pamätám si na chvíle, keď sa začala celosvetová pandémia. Niekedy v čase minuloročnej Veľkej noci sme prežívali obdobie prvých drastických opatrení. Veľmi často som sa vtedy prechádzal po uličkách historickej časti Bratislavy. Uličky, ktoré boli vždy plné ľudí, turistov zo všetkých možných národov, zrazu ziváli prázdnotou. Bol to zvláštny pocit.

Niečo podobné možno prežívala Mária Magdaléna v to pamätné nedeľné ráno. Tiež sa niekedy nadranom vliekla po prázdnych uliciach Jeruzalema, ktoré boli ešte pár dní pred-

tým plné obyvateľov, ale aj židovských pútnikov zo všetkých kútov (nielen) Rímskej ríše, ktorí sem prišli sláviť paschu. Kráčala prázdny ulicami mesta, v ktorom pred 2 dňami zástupy volali na rímskeho prefekta „Ukrižuj ho!“, a takto sa ho snažili presvedčiť, aby odsúdil jej spasiteľa. A on vypočul ich volanie. Kráčala po uliciach, kde krátko po odsúdení stáli zástupy, sledujúc to divadlo, ako nimi kráča skrvavený muž, na chrbte nesúc nástroj svojej smrti. Len málokto vtedy tušil, že na sebe nesie ťarchu ich (i našich) hriechov.

Tentokrát sú ulice prázdne a tiché. Len táto žena smeruje k hrobu, aby vzdala posledný hold Tomu, kto jej zachránil život; aby preukázala poslednú službu Tomu, kto ju vyslobodil z moci siedmich démonov (Lk 8, 2). Počas pandémie viacero ľudí vrátane kresťanov prežívalo (a prežíva) menší či väčší strach z toho, ako to celé dopadne. Pravdepodobne ste boli posledný rok konfrontovaní so smrťou alebo stratou priateľa, či niekoho z rodiny. Strach, bolesť a možno aj hnev vám chceli ukradnúť srdce i pozornosť, a nie vždy ste odolali či zvíťazili. Hlavne v prvých týždňoch pandémie sme boli zavretí vo svojich domovoch, či už zo strachu, ale aj pre určitú zodpovednosť voči ostatným. Podobne to prežívali v to nedeľné ráno aj učeníci Pána Ježiša. Zo strachu pred tými, ktorí odsúdili ich Majstra, boli poskrývaní za zavretými dverami (Jn 20, 19) a zdrvení, čo sa to vlastne stalo. Mária možno prekonala svoj strach a šla vzdať naposledy úctu Ježišovi, ale aj ona ostala zdesená, keď nakoniec našla prázdny hrob. – „Kde je? Uniesli ho?“ – Strach bol možno až taký veľký, že aj keď sa jej vzkriesený Ježiš ukázal, nespoznala Ho. Atmosféra sa zmenila, až keď z Jeho úst zaznelo: „Mária!“ – Zrazu strach odchádza – prichádza úžas a s ním veľká radosť. Jej milovaný „Rabbúni“ žije! Všetko je zrazu iné...

Strach, bolesť a hnev nám veľmi ľahko

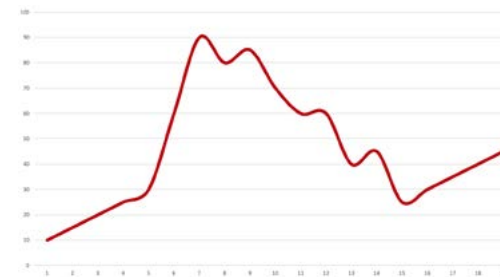
môžu zahmlieť pohľad na Boha. Na prvý pohľad sa ti môže zdať, že Boh je preč, že Ho niekto „ukradol“, a ani si nevšimneš, že On je celý čas s tebou. Oslovuje ťa tvojím menom, čím ti hovorí, že ťa pozná, vie o tvojej bolesti, nepokoji či bezmocnosti.

Jedna z vecí, ktorá viacerým posledný rok chýba, je fyzický kontakt s ľuďmi. Fyzicky sa stretnúť a objasť sa s blízkymi alebo si dať iba obyčajné „servus“ (podanie rúk) sa stalo obrovským luxusom. Mária sa po zistení identity „záhradníka“ zrejme ako prvé pokúsila objasť Ho. Ježiš ju zadržal. Nebudem tu rozoberať, prečo to urobil, lebo to by bolo na samostatný článok. Je jasné, že to nebolo z dôvodu nejakej náuky. Nedovolil jej to, ale reagoval poverením: „Choď k mojim bratom [k tým, ktorí sú teraz možno vystrašení] a povedz im, že žijem a že idem k svojmu Otcovi.“ – Mária sa nepotrebovala dotknúť Ježiša, aby jej strach a bolesť odišli. Ježiš sa jej nepotreboval dotknúť, aby si ju použil na svoje dielo. Napriek tomu zmenil jej situáciu a použil si ju na zvestovanie radostnej správy.

Absencia reálneho fyzického kontaktu je skutočný problém. To naozaj nie je prirodzené a vnútorne nás to vedome či podvedome ničí. Ak otvoríme svoje srdce, budeme môcť aj v tomto období zakúšať blízkosť vzkrieseného Krista. Či sme niekde sami zavretí vo svojom byte, alebo ležíme v nemocnici bez kontaktu s najmilovanejšími, On môže premieňať naše vnútro aj bez toho, aby sme nejakým spôsobom vnímali Jeho prítomnosť. On si nás môže použiť, aj keď okolnosti sú absolútne nepriaznivé. Pre Máriu i učeníkov boli tieto stretnutia so vzkrieseným Ježišom nečakané až šokujúce napriek tomu, že Ho poznali niekoľko rokov. Mojou túžbou je, aby sme aj počas tejto Veľkej noci zakúšali prekvapujúce, ale zároveň premieňajúce stretnutie s našim vzkrieseným Pánom.

Štefan Rendoš

Krivka – nahor alebo nadol

Každý deň máme pred sebou štatistické krivky. Niekedy sú nám predložené spätne ako výsledky štatistických zistení a niekedy sa nám predkladajú s výhľadom do budúcnosti, obzvlášť v ohľade na to, čo predvídajú „odborníci“. Pri koronových krivkách sa nám všetkým uľaví, keď smerujú nadol, podobne ako pri číslach o počte nezamestnaných. Takéto krivky vzbudzujú nádej. Ak však klesá krivka ekonomickej výkonnosti alebo počtu ľudí, ktorí sa chcú vzdelávať v opatrovateľských profesiách, vyvoláva to obavy. Všetci snívame o živote, v ktorom sa nám v budúcnosti bude dariť lepšie. Sme deťmi viery v pokrok.

V týchto týždňoch sme vstúpili do každoročne sa opakujúceho pôstneho obdobia. Akú krivku mal Ježišov život v tom čase? A čo to znamená pre moju túžbu po naplnenom živote a pre môj zápas s nenaplnenými nádejami? Breno nenaplnených nádejí aj mňa osobne prenasleduje pri pohľade na ďalší odklad Generálnej konferencie a na môj vlastný dôchodok.

Či boli prví metodisti až príliš dôverčiví v pokrok, keď sa usilovali o kresťanskú dokonalosť? Alebo by dal cieľ – rásť v láske k Bohu a k blíznym – životu ešte celkom iný rozmer uprostred vzostupov a pádov cirkevného a spoločenského vývoja?

1. marca 2021
biskup Patrick Streiff
(prel. Mariana Kušitková)

„Kostol“ v obývačke

Nedávno uplynul rok, ako sme na Slovensku zaznamenali prvý prípad ochorenia na koronavírus. Vtedy si asi nikto z nás nepomyslel, ako táto choroba ovplyvní náš zabehnutý spôsob života. Chorých pribúdalo, a zrazu sa všetko začalo meniť. Prišli prvé opatrenia. Rúška sa stali súčasťou nášho života. No nezostalo len pri rúškach. Tým, že sa vírus šírila, prichádzali aj prvé obmedzenia v podobe sociálnej izolácie. Rodina, priatelia, spolužiaci, práca, zábava – všetko sa obmedzovalo; a tak s malými prestávkami fungujeme dodnes.

Šíriaci sa koronavírus však zvláštnym spôsobom zasiahol aj do života cirkvi. Zrazu sa nemôžeme stretávať a mať účasť na slávení bohoslužieb. Mnohí z nás si vtedy kládli otázku: „Ako to len bude, keď sa nebudeme môcť schádzať?“

No nútená izolácia akoby posilnila našu vzájomnosť. Najprv sme sa zomkli a prepojili v modlitbách, a to naprieč celou našou oblasťou.

A táto potreba prepojenosti sa presunula na internetovú sieť a z našich obývačiek sa stali modlitebne – bohoslužobné priestory. Prvý zákaz stretávania sa na bohoslužbách bol totiž v čase príprav na veľkonočné sviatky. Na Zeleň štvrtok sme mohli prvýkrát spoločne všetky zbory sláviť bohoslužby a spoločne pristupovať k svätej Večeri Pánovej práve z online priestoru.

V tom čase niektoré z našich zborov začali využívať túto možnosť služby Slova cez médiá ako YouTube či Facebook. Iní si zvolili možnosť využívať iné služby, ktoré ponúka internet, napr. Zoom, kde sa ľudia môžu navzájom vidieť cez obrazovku a môžu vstupovať do priebehu vysielania, napr. svedectvom.

Vďaka Bohu za tieto možnosti techniky! Určite si každý z nás nájde spôsob, ako umožniť

Zdroj: Pixabay

Božiemu slovu preniknúť do svojej blízkosti.

„Kostol“ v obývačke, ako som sa dozvedela z malého prieskumu, má svoje výhody, tak napr.: nemusíš sa obliekať do sviatočného, môžeš počúvať a pritom chystať nedeľný obed, môžeš dokonca aj ležať. No verím, že mnohí z nás si na takéto „iné“ bohoslužby vyhradili čas a nedajú sa vyrušovať mobilom; spievajú chvály, povstanú pri modlitbe a hlavne majú otvorené a úprimné srdce túžiacie čerpať silu z kázaného Božieho slova.

Určite je fajn, že počas nedele môžeme takto „navštíviť“ viacero zborov, počúvať viacero kázaní, a pritom sa nepohnúť z domu.

No s úprimnosťou však môžeme povedať, že fyzická blízkosť našich bratov a sestier, pozdravy, úsmevy, stisky rúk či objatia nám všetkým chýbajú.

Buďme však vďační, že ani v týchto ťažkých časoch nemusíme byť osamotení; že napriek nútenej sociálnej izolácii môžeme mať vnútorné prepojenie cez kázané Božie slovo, modlitbu; že sa naše obývačky stali priestorom, kde sa navzájom stretávame.

Š. Sklenarová

Keď sú dvere zatvorené

Ako prežiť toto náročné obdobie, keď nám chýba spoločný čas na bohoslužbách? Dvere na modlitebniach sú zatvorené. Čo robíme alebo môžeme robiť? Aké iné dvere a možnosti sa nám otvárajú? Dnes vám prinášame dve povzbudzujúce svedectvá. Aj vy nám môžete napísať o svojich skúsenostiach.

Dávidov návod

Prišlo obdobie, keď sa každý sám musí osvedčiť a byť pevný v Pánovi Ježišovi. Každý kresťan musí mať svoju stabilitu, rovnováhu, musí vedieť stáť na vlastných nohách. Teraz je čas, o ktorom píše Izaiáš: „*Idi, môj ľuďe, vojdí do svojich komôr; zatvor svoje dvere za sebou; skry sa na malú chvíľu, kým neprejde zúrivý hnev.*“ (Roháčkov preklad; Iz 26, 20); a čas, ktorý odkazuje na novozákonný text o modlitbe, kde Pán Ježiš hovorí: „*Ale keď sa ty modlíš, vojdí do svojej komôrky a zavrúc svoje dvere modli sa svojmu Otcovi, ktorý je v skrytosti, a tvoj Otec, ktorý vidí v skrytosti, odplati ti zjavne.*“ (Roháčkov preklad; Mat 6, 6)

Možno je táto celosvetová situácia dopustená, aby sme čítali viac Bibliu a aby sme boli viac na nej založení. Keď sme teraz sami, bez zhromaždenia, Duch Svätý nám pripomína aj to, čo sme počuli. A to je v nás, obnovuje sa to. Piesne, ktoré sme spievali, ktoré nás mimoriadne oslovili. Každého oslovuje iná pieseň a tá sa potom človeku v mysli vracia. My musíme žiť podľa Dávidovho návodu a „o zákone Hospodinovom rozmyšľať dňom i nocou“ (Ž 1, 2). Poznám o tom aj pieseň: *Vo dne v noci to myslím, ako sa Ti zasvätim, môjho Pána veľmi rád ja mám...*

Piesne sú ďalšia vec, ktorá ma povzbudzuje v tomto čase. Spievam si ich, počúvam... a niektoré prepisujem do počítača do nôt. V jedno marcové ráno som sa zobudil s piesňou *Ó, Ty, Kráľ pokoja, Emanuel slávy, urob nás šťastnými Božími občanmi. Daj do duše tichosť a*

blažený pokoj, daj nám všetkým, Pane, ten duchovný klenot. A druhá pieseň v to ráno bola: Ó, mám už i ja odpustenie, mám Ježiša, On je mojím. Vo smrti som ležal, On ma oživil, za život môj krvou nevinnou zaplatil. V niektoré nedele chodím pozerat bohoslužby na internet k dcére. Okrem bohoslužby našej cirkvi občas pozerám aj baptistov z Košíc alebo CB zo zboru z Hermanoviec. Keď vidím známe tváre, veľmi sa teším, a niektorým aj zavolám, že som ich videl. Takto prežívam tieto dni.

Michal

Modlitby v aute

Dostala som list od jednej sestry a k nemu bol v obálke pripojený letáčik s názvom *Si jedinečný*. V ňom bolo napísané, že každý z nás má svoje poslanie. Od poslednej februárovej nedele som mala túžbu chodiť sa modliť za nemocnicu v našom meste, resp. za ľudí s covidom. A tak každý deň sadám s deťmi do auta a obidem nemocnicu a modlíme sa za ľudí. Mala som iné predstavy, ale s deťmi to inak nejde. Keď nájdem parkovisko, zastanem a modlím sa. Keď je všetko obsadené, len to miesto obidem s modlitbou. Zdalo sa mi to veľmi málo, ale verím, že túto túžbu mám od Pána, tak to robím s radosťou. A keď som čítala brožúrku *Si jedinečný*, povzbudilo ma, že všetko je nám ušité na mieru. Nie sú to malé ani veľké veci, ale proste to, čo mám spraviť ja.

Eva

Modliť sa znamená: vyprosovať našim blízkym a ďalším ľuďom spásu tým, že **na nich so žehnaním kladieme meno JEŽIŠ**.

Modliť sa znamená: v láske predkladať Otcovi všetky biedy blížneho, nášho bydliska a národa, áno, celého sveta, **a vo viere vytrvať, až kým nepríde pomoc a záchrana.**

Basílea Schlinková

Zborový list na Kvetnú nedeľu

Spomienka sestry Anny Pálikovej-Kunčákovej na Veľkú noc 2020 v zbere ECM v Ky-sáči (Srbsko)

Píšem Vám tento list, milé sestry, milí bratia, pretože sa nemôžeme stretnúť. A pretože si navzájom už veľmi chýbame. Dôsledky prítomnej izolácie sú i v tom, že si uvedomujeme hodnotu bežných záležitostí: ako nám chýbajú naši blízni, priatelia, bratia a sestry. Áno, chýbajú nám i spoločné bohoslužby. Bola to prvá nedeľa v mojom živote, keď som bola doma, lebo bohoslužby sa nekonali. A ja som si pohodlne užila voľno. No druhá nedeľa už bola iná. Hneď ráno som sa sviatočne obliekla – ako na bohoslužby; pootvárala som okná na modlitebni, pozrela som sa do narodeninového kalendára (a dodatočne som každému zatelefonovala). Prečítala som si na kazateľnici Heslá na tento deň a modlila som sa. Najprv potichu a potom nahlas. Zažívala som pocit starozákonného kňaza, ktorý zástupne za svoj ľud smel stáť pred tvárou Hospodina. Keď som otvorila oči, slnečný lúč prenikol cez dvorové okná a naplnil modlitebňu. Bolo to pre mňa ako Božie pohladenie. Odišla som k počítaču a poslala som ešte niekoľkým kázeň, ktorú by som kázala asi v ten deň. Vaše reakcie na obsah rozoslaného textu ma zo dňa na deň potešovali; počuli sme sa, a budovali tak zborové spoločenstvo. Ako dobre, že sa máme! Vstupujeme do posledného týždňa Pánovho pozemského života. Prežívajme tieto udalosti v bázni a s vďačnosťou za dielo vykúpenia. Nech Vás Pán posilní a požehná!

S láskou Vás pozdravuje Vaša Anna Páliková-Kunčáková

Cirkev v pohybe

Lk 19, 28 – 40

Pán Ježiš je v čele zástupu, ktorý smeruje do Jeruzalema. Cesta viedla cez Olivový vrch. Keď sa priblížili k dedinám Betfagé a Betánii, Ježiš poslal svojich dvoch učeníkov, aby vošli do mestečka, odviazali tam mladého osla a priviedli Mu ho. „Pán ho potrebuje.“ Tým sa plní starozákonné očakávanie, že Mesiáš príde na osliatku. Hovorí sa, že tí pravoverní, ktorí Ho očakávali, mali osliatko pre Neho pripravené. Učeníci sa tak stali služobníkmi splnenej mesiášskej nádeje. Vidíme, ako sa v bežnom živote uskutočňuje prorocké zaslúbenie.

Tak sa začal slávnostný vjazd do Jeruzalema. Ľudia oslavovali Prichádzajúceho. Ich srdce bolo naplnené radosťou. Idúceho na osliatku pozdravovali ako Kráľa: „Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Pokoj na nebi a sláva na výsostiach!“ Tento pozdrav nám niečo pripomína. Je to anjelský vianočný pozdrav. Ale trochu pozmenený. Na Vianoce je to pospájané: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľudom.“ (Lk 2, 14) – Tu sú však oslavované len nebesá. Tam je pokoj a sláva, ktorú má Mesiáš priniesť zemi. Ježišovým pôsobením sa má uskutočniť i pokoj na zemi. Tento príbeh nadväzuje na proroctvo Zachariáša, ktorý hovorí o tom, že budú zničené vojnové zbrane, rozšíri sa Jeho (Mesiášovo) územie a ustanoví mier. Očakávalo sa, že príchod Mesiáša priniesie aj sociálnu pravdu a uplatní sa aj v politickej oblasti. Farizejom sa však zdalo, že v tomto poníženom chudákovi, chodiacom na osliatku, nie je splniteľný tento nárok. A preto utišovali zástupy, dokonca žiadali od Ježiša, aby ich On zastavil; utišil zástupy v tej nadšenej oslave... Ale Ježiš mlčal. Prijal túto oslavu na znamenie príchodu Mesiáša. Z týchto udalostí pochádza Jeho výrok: „Hovorím vám: Ak budú títo mlčať, kamene budú kričať.“ (Lk 19, 40) – Odvtedy

dodnes oslavujú zástupy prichádzajúceho Pána, ktorý prináša spasenie zemi a jej obyvateľom. Naše volanie o pomoc neodznieva do prázdna, ale prichádza k trónu Božej milosti, kde Syn Boží sedí po pravici svojho Otca a prihovára sa za nás. Ale v Duchu Svätom je prítomný tu medzi nami, nie je ďaleko od nikoho z nás. A preto zaznieva i náš výkrik: *Hospodine, spas! Prosím, Hospodine, daj zdaru!* (Ž 118, 25) *Hospodine, pomôž nám, spas nás, zachráň nás, daj nám úspech v námahe, uzdrav nás!* – K tomu všetkému rozprestierali pred Ním svoje rúcha. Zriekali sa seba, svojho odevu v prospech Prichádzajúceho. Jedine On dáva zmysel nášmu životu; jedine v súvislosti s Ním majú hodnotu i naše veci, naše prostriedky.

Vďaka Bohu za všetkých služobníkov, ktorí vydávajú svedectvo viery, zvestujú Písmo i v tomto nestálom čase, keď sú viditeľne ohrozené ľudské životy. Nemusia nám svedčiť kamene, ale buďme my živé kamene, ktoré sa budujú v dom Boží. V týchto dňoch som videla na internete jeden obraz: v pozadí stojí naša cirkev, z ktorej vybehol muž v tričku a na ňom bolo napísané: *Opúšťame múry cirkvi a stávame sa cirkvou v pohybe...* Stávajme sa teda živými kameňmi, postavenými pevne na tom uholnom kameni, ktorým je Ježiš Kristus!

Ježišov vjazd do Jeruzalema je prejavom kráľa, ktorého kráľovstvo nie je z tohto sveta, ale je pre tento svet. *Syn človeka neprišiel, aby Jemu slúžili, ale aby On slúžil a dal svoj život ako výkupné za mnohých* (Mk 10, 45). Toto bol zmysel Ježišovho príchodu. Na chrpte osla vstúpilo kráľovstvo Božie do sveta. Túto pravdu som si pripomínala vždy, keď som sa cítila ponížená, smutná, znevážená – že kráľovstvo Božie vstupuje na oslovi. A tak sa nebojím byť nositeľkou tejto pravdy, ale prestieram svoju dušu pred Pánom: aby On prijal i moju obeť a požehnal zvyšok môjho života i služby.

Pán Ježiš vstúpil do Jeruzalema i preto, aby očistil a obnovil Boží ľud. Spoliehame sa na vládu poníženého Krista a sme ochotní nasledovať Ho i v utrpení, alebo sa radšej spoliehame

na mocenské prostriedky a hmotnú istotu? Pán Ježiš nepohŕda zástupom nasledovníkov, i keď to nie sú práve známe silné osobnosti, ale tí bezvýznamní v očiach sveta: slepí, chromí, slabí, malí. Oni sú v stretnutí s Ježišom uzdravovaní.

Pane, pripájam sa k zástupom, ktoré Ťa oslavujú. Chválim Ťa, že i mňa prijímaš medzi svoj ľud. Uzdrav ma z choroby a slabosti, ktorá má mnohé podoby. Upevni ma vo viere, v láske a v nádeji. Chcem vykročiť v Tvojom mene a niest' ľudom požehnanie.

Anna Páliková-Kunčáková

Počas veľkonočného týždňa hľadme vierou na Krista. Utrpenie sa stalo miestom Božej zvláštnej prítomnosti, blízkosti. Ďakujeme Kristovi, že nezostávame vo svojom utrpení sami, bez nádeje a budúcnosti. Prinášajme Bohu v modlitbách chorých a tých, ktorí sa o nich starajú. Nech v nás naše vlastné utrpenie prebúda súcít a trpezlivosť so slabosťami tých druhých.

Svoje miesto má cez veľkonočný týždeň aj Biela sobota a jej ticho. Každý krik a plač raz utíchne; hádky a spory vyhasnú, nepriateľstvá vyhoria, všetky putá raz budú zlomené. Prinášajme Bohu už teraz všetko, čo nemá budúcnosť – v našom osobnom živote, v živote našich zborov, cirkvi, v spoločnosti, na zemi. Neobviňujme tých druhých! Prosme Božieho Ducha, aby nám ukázal náš vlastný podiel. Nech oheň Božej lásky môže priniesť očistenie a vytvorí priestor pre nový zdroj života.

Kristov hrob sa stal bránou vzkriesenia. Ďakujeme za nádej, ktorú nám Boh daroval v Kristovi. Boží Duch povoláva do nového života. Prinášajme Bohu tých, ktorí – ako sa nám zdá – stratili vieru, opustili spoločenstvo cirkvi, odišli, spálili mosty, rezignovali. Nech miesta, ktoré pustnú (modlitebne, kostoly, zbory, farnosti, mestá a dediny, rodiny i jednotlivci), Boh znovu prebudí k životu!

*Ivana Procházková
(Z modlitebného kalendára ECM)*

Meno, ktoré si svet zapamätá

Už dávno ma neoslovila nejaká pieseň natoľko, aby som ju počúval stále dookola. Jedna sa však našla. Práve v tomto období mi rezonuje ešte viac, keďže sme krátko pred Veľkou nocou. O to viac ma udivuje, že mi ju preposlal človek, od ktorého by som takú skladbu nečakal. Pripomenulo mi to ľudskú túžbu po uznaní, po sláve, po zápise do dejín. Po boji o vlastnú dôležitosť; o to, aby si zapamätali moje meno: aby som nebol raz len nejakou zabudnutou spomienkou. Naháňame sa za úspechom, za uznaním, za trofejami... preto, aby na nás pamätali, resp. spomínali. Pieseň, ktorá ma oslovila, je skladbou

od kapely CASTING CROWNS – **Only Jesus** (Jedine Ježiš).

„Zanechaj stopu, snívaj sny, nasleduj svoje srdce nadovšetko, nech si tá svet pamätá. Plynúky svet predáva plytké sny; bol som stratený v klamstve a bolo len na mne, či si budú pamätáť MENO... MENO Ježiš, jediné meno, ktoré si svet zapamätá. Nechcem zanechať dedičstvo – posolstvo; je mi jedno, či si budú pamätáť mňa... Jedine Ježiša! Mám jediný život. Chceme, nech každá moja sekunda ukazuje na Neho. Všetky kráľovstvá a trofeje raz skončia v prachu. ŽIL som pravdu pre tých, ktorých milujem? Bol môj život skutočným dôkazom, že je iba jediné MENO, ktoré pretrvá večne?“

Určite majme v živote svoje ciele a túžby, ale nech je to predovšetkým o Ňom, ktorý si nás zamiloval natoľko, že dal to najcenejšie, čo v nebi mal: MENO – osobu Ježiša Krista. Prajeme nám všetkým krásnu Veľkú noc, v ktorej budeme môcť opäť prežiť chvíle, ktoré nás priviedli ku Kristovi: nech sme Jeho oslavou! ☺

Pablo

Novinky z hudobného sveta

Každoročne sa na hudobnej scéne udeľujú rôzne ocenenia. Medzi tie najprestížnejšie patrí Grammy Awards. Prvé rozdávanie malých zlatých gramofónov sa konalo 4. mája v roku 1959. Odtvtedy je pravidelne Grammy Awards tou najodkávanejšou udalosťou na hudobnej scéne. Tentokrát sa ocenenia rozdeľovali 15. 3. 2021.

V kategórii **Súčasná kresťanská skladba roka** bolo nominovaných týchto 5 piesní:

- THE BLESSING (Kari Jobe, Cody Carnes, Elevation Worship);
- SUNDAY MORNING (Lecrae & Kirk Franklin);
- HOLY WATER (We The Kingdom);
- FAMOUS FOR – I BELIEVE (Tauren Wells & Jenn Johnson);

➤ THERE WAS JESUS (Zach Williams).

Ocenenie získal Zach Williams s piesňou THERE WAS JESUS.

V kategórii **Gospelová pieseň roka** boli nominované piesne:

- WONDERFUL IS YOUR NAME (Melvin Crispell III);
- RELEASE (Ricky Dillard & Tiff Joy);
- COME TOGETHER (Rodney „Darkchild“ Jerkins);
- WON'T LET GO (Travis Greene);
- MOVIN' ON (Jonathan McReynolds & Mali Music).

Ocenenie získali Jonathan McReynolds & Mali Music s piesňou MOVIN' ON.

Dobrá deň. Ste ku mne dobrý

Keby sa šesťročný Samko stretol s Bohom, pozdravil by ho dobrý deň

Má šesť rokov, a keď sa pre niečo nadurí (a on sa teda urážať vie!), náladu mu vybrúsi aj taká maličkosť, akou je čokoládový koláčik. Má záľubu v číslach, a keby sa mal zapísať každý výrok, ktorý vyšiel z jeho úst a pobavil nejakého dospelého, musela by vzniknúť minimálne jedna zbierka výmyselností. Samko (alebo – ako ho rodina familiárne oslovuje – „Samidlák“) verí v Boha. A nielenže má vieru, ale dokonca mu je zrejmé – a to bez potreby dlhočizného prednášania –, že čokoľvek má či mať ešte len bude, vďačí za to Stvoriteľovi. Keď sa modlí, zaujme naozaj vážny postoj, zdvihne ruky a riadi sa zásadou, že čo uchováva v srdci, má v presnom znení dostať aj na jazyk.

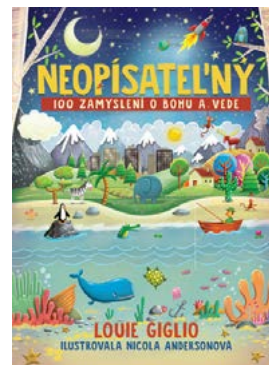
Či už sa to prizná nahlas, a či nie, predstava Boha je individuálna. Kým dospelá časť sa sústreďuje výlučne na to, aby rozpoznávala Jeho charakter; tá detská zachádza o niečo ďalej a prispôbuje si Ho aj vizuálne. Samko to vidí tak, že... „**No On je dobrý. A je aj chudý a nemá svaly. Ale je najsilnejší na svete. Chráni nás pred zlom, lebo nás ľúbi. A má na sebe veľké srdce.**“

S Bohom sa spája aj akt vďačnosti, a v tomto ohľade sa Samko vyjadril, že sa teší, ak na narodeniny dostane nejaký darček. Rovnako tak vie, že bez prítomnosti rodičov by bol viac ako stratený, a preto ani ich nevynecháva pri vymenúvaní dobrého. „**Som vďačný za rodičov. Že ma majú radi, dávajú mi jesť a môžem sa hrať. A mám aj bratov. Dúfam, že raz budem mať svaly ako môj brat Danko.**“

Zahrála som sa so Samkom na niečo, čo sa mohlo uskutočniť len s použitím fantázie. „**Tak si predstav, že by tu bol Boh fyzicky. Čo by si Mu povedal?**“ spýtala som sa so všetkou zvedavosťou, ktorá sa do mňa v tom okamihu zmestila. Samko sa postavil, úctivo stlmil hlas a predniesol: „**Dobrá deň. Ste ku mne dobrý.**“ – Je to od neho vzdanie naozajstnej poklony, pretože vykvanie nie je jeho silnou prednosťou a nemá ho rád ani pri stretnutí s neznámym dospelým. Z toho vyplýva, že Boh je pre neho čosi viac.

„Ešte by som Mu povedal, že má skvelú schopnosť chrániť ľudí.“ – „A čo myslíš, že by ti On odpovedal?“ zareagovala som ďalšou otázkou. – „Požiadal by ma, aby som sa staral o bratov.“

Mišel

Neopísateľný (Louie Giglio)

Kniha ukazuje nádhru stvorenia prostredníctvom vedeckých objavov, fotografií a originálnych ilustrácií. 100 zamyslení o Bohu a vede pomôže deťom spoznať neopísateľnú nádhru stvorenia nášho neopísateľného Boha. Každé zamyslenie dopĺňa rubrika „Žasni“, ktorá obsahuje fascinujúce fakty, aktivity a modlitbu.

Kniha je pútavá ilustráciami aj obsahom. Spája biblické verše s vedeckými informáciami z oblasti histórie, biológie, geografie; niektoré texty sú pretkané humorom. Je písaná zaujímavo, zrozumiteľne a zároveň poučne o tom, ako prehlbovať lásku k Bohu, učiť sa láske k prírode a k Božiemu stvoreniu. Kniha sa dá kúpiť v Kumrane aj v iných knižkupectvách.

Najlepšie zo všetkého Rozhovor s Jiřím Bassanom

Brat Jiří Bassano z Jenkoviec, kazateľ, duchovný na odpočinku, má s manželkou Zdenkou dve deti: syna Romana, ktorý žije posledné roky v Anglicku, a dcéru Liviu. Livie je vydatá, žije v Prahe a má dve dcéry.

Brat Jirko, v prvom rade ti chceme za blahoželat' k 70. narodeninám. Dostal si sa na stránky Biblie. © Žalm 90 vo verši 10 hovorí aj o tebe: Počet našich rokov býva sedemdesiat, pri väčšej sile aj osemdesiat... Aké je to, byť sedemdesiatnikom?

Ako kedy. Ak čosi bolí – a to bolí –, tak je to „blbé“. Ak nie, tak si to neuvedomujem; zvlášť keď ma každý presviedča, že na tie roky nevyzerám.

Čitateľov bude zaujímať, ako a prečo si sa stal kazateľom v dobe, ktorá tomuto povolaniu a celkovo cirkvi nepriala.

To je tak dávno... Ale akosi logicky to vplynulo z viacročnej aktivity v ECM. Veľký vplyv na to mal môj duchovný rast vo vršovickej mládeži (zbor Praha-Vršovice) a vzor vtedajších našich duchovných. To bolo nezabudnuteľné spoločenstvo. Ale aj niekoľkoročná práca vo vtedajšom zväze invalidov. V pracovnej náplni som mal aj rozvoz slepeckých kníh starým ľuďom po Prahe a do domovov dôchodcov. Vtedy som poznal, čo je samota starého, resp. postihnutého človeka. Neskôr som pochopil, že žiadna pastoračná príručka či kurz nenahradia realitu. To mi veľmi pomohlo porozumieť ľuďom tu na východe.

Čo ti táto práca dala (resp. vzala)?

Je to paradox, ale cirkev mi vzala vlastne rodinu. Keď som začal študovať teológiu, musel som sa odsťahovať od rodičov, pretože charakter zamestnania môjho otca bol vtedy nezlučiteľný s náboženstvom. Rodičia neboli veriaci,

ale rozhodnutie nechali na mňa – a za to som im vďačný. Čo mi táto práca dala? Zmysluplnú náplň života.

Otázky k dnešnej dobe. Ako to vidíš, vnímaš? Stretávame sa s úvahami, či sú covid a pandémie Boží súd alebo je to démonická aktivita, resp. či je to len ľudské zlyhanie.

To je kritická téma, názory sú rôzne, niekedy až absurdné (aspoň v našom kraji). Odporúčam hľadať paralely v Starom zákone, dejinách aj v súčasnej politike.

Tvoje súčasné prežívanie – čo robíš, čím sa zaoberáš v Božom slove?

Svoje prežívanie by som charakterizoval krásnym, ale už zabudnutým totalitným termínom „prduch“, čo bola úradná skratka pre „pracujúceho dôchodcu“. Postavenie „duchovného na odpočinku“ považujem za formálny termín nášho Cirkevného poriadku. Čím sa zaoberám? Službou. A stále ma prekvapuje, čo všetko sa dá v Biblii objaviť ešte aj po 40 rokoch kazateľskej práce. Okrem Biblie sa zaoberám judaistikou a všetkým, čo s tým súvisí.

Sme vo veľkonočnom období. Môžeš spomenúť niečo krátko k tejto tematike?

Verím, že tvárou v tvár súčasnej situácii aspoň niekto pochopí, o čom je pôst.

Čo by si odkázal čitateľom, hlavne mladšej generácii?

„To najlepšie zo všetkého je, že Boh je s nami.“ (John Wesley) a z Biblie 1. list Tesalonickým, 5. kapitola, aby bdelo očakávali Pánov príchod.

Za rozhovor ďakuje Ľuboš Tagaj

Desatoro v živote židov a kresťanov (Dialóg ortodoxného rabína a kresťanského teológa)

Pri príležitosti 70. narodenín brata Jirka Bassana prinášame z archívu jeho recenziu na knihu s obľúbenou témou judaizmu.

Kniha je koncipovaná ako autentický záznam dialógov, ktoré viedli autori Horst Georg Pöhlmann a Marc Stern v rokoch 1996 – 2000 v Osnabrücku. Pre knižné vydanie bol text skrátený a upravený tak, aby bolo možné čítať každú kapitolu (každé prikázanie) samostatne.

Cieľom knihy je ukázať verejnosti, akú významnú rolu hrá Desatoro v kresťanstve a v judaizme. Je postavená na odbornom rozhovore dvoch teológov a zoznamuje čitateľa so základnými biblickými dôrazmi, podopretými najnovším výskumom v oblasti histórie všeobecnej a biblickej. Tieto dôrazy sú v rozhovore aplikované do najširšej súvislosti bežného života. Naznačujú tak riešenie aktuálnych problémov súčasnej doby v oblasti všeobecnej etiky, sexuálnej etiky, výchovy, rodinných vzťahov, ale aj problematiky hospodárskeho charakteru, voľného času a ďalšie.

Dialogický charakter nielen oživuje štruktúru textu, ale predovšetkým vystihuje na jednej strane odlišnosť v chápaní a aplikácii De-

satora v prostredí kresťanskom a židovskom, na druhej strane názorne ukazuje, ako ústredné obsahy biblického posolstva nie je možné zaradiť do jednoznačnej dogmatickej štruktúry. V knihe nachádzame nové a prekvapivé poznania samotných autorov, ktoré dokumentujú, aká potrebná je nenásilná otvorenosť, cez ktorú je možné prehĺbovať poznanie biblických dôrazov pre vlastný úžitok, ale aj pre šírenie týchto dôrazov do ateistického a multikulturálneho prostredia.

Prvá kapitola – **Základy** – je úvodom do problematiky chápania Dekalógu v kontexte biblického kánonu, dejín židovstva a kresťanstva; v poňatí teológie a tradičnej etiky. Dá sa povedať, že v týchto otázkach panuje zhoda. Obaja autori, odvolávajú sa na tradičnú literatúru, Talmud, Luthera a iných, konštatujú, že Zákon nie je bič na otrokov, ale Boží dar, resp. zjavenie Božej lásky. Na druhej strane ale zhodne smerujú kritiku do vlastných radov, a to na malomeštiacky, vlašný prístup k plneniu Desatora a na množstvo umelo vytvorených výnimiek, ktorý nezodpovedá jeho duchovnému významu.

Jediné, v čom je v tomto úvode zjavný názorový rozdiel, je historické pozadie vzniku. Keďže v kresťanskej teológii je možné diskutovať o dobe vzniku (resp. kryštalizácii) textu – napr. zaradiť ho do doby babylonského zajatia –, rabínsky (talmudovský) prístup jednoznačne a masívne chápe ako jediný zdroj Boha, ktorý dal Zákon v celosti a v jeden okamih, aj keď pripúšťa, že textové úpravy a doplnujúce formulácie sú možné.

V druhej kapitole, ktorá sa viaže na 1. prikázanie, je zaujímavý autentický výklad Božieho mena – tetragramu JHVH. V nežidovskom výraze pre Boha „Elohím“ je mienená spravodlivosť a súd. Ale v pôvodnom židovskom mene,

v tetragrame, je zachytená večnosť, pretože sa skladá z počiatočných písmen hebrejského slova pre minulosť, súčasnosť a budúcnosť (haja, hove, jihje). Tetragram teda v sebe zahŕňa súčasne aj Božiu jedinečnosť a v kontexte aj lásku (Maimonides). A to všetko sa odráža v texte 1. prikázania. Príznačný je uvedený citát rabiho Izraela z Kostnice: „Každý deň má človek vyjsť z Egypta“. Na to Pöhlmann odpovedá, že je poľutovaniahodné, že v luterovskom aj katolíckom znení 1. prikázania bolo vynechané toto oslobodzujúce posolstvo o odchode z egyptského domu otroctva a prikázanie bolo tradované len v skomolenej podobe.

Tri prikázania, a to o dni odpočinku, cti svojho otca a svoju matku, a nebudeš dychtiť po majetku svojho blížneho (v knihe uvádzané ako 4., 5. a 10. prikázanie), sú citované ako v klasickom znení 2. Mojžišovej knihy, 20. kap. (2M 20), tak aj z deuteronomického textu 5M 5. Tieto znenia sa totiž odlišujú. Dôvodom je podľa Sterna silný sociálny deuteronomický dôraz.

V prikázaní o sobote Pöhlmann opäť kritizuje vynechanie druhej polovice textu v kresťanských Bibliách, čím sa opäť stráca oslobodzujúci kontext prikázania. Pre Židov je však síce nie hlavným (tým je prvé), ale ústredným prikázaním, pretože pripomína centrálny dôraz židovskej viery, ktorým je vyslobodenie z egyptského otroctva. Ak vtedy Židia nepoznali chvíľu odpočinku, teraz majú odpočívať aspoň jeden deň v týždni, a pripomínať si tak Božiu milosť a lásku. Preto Židia hovoria, že „spať počas šabat je rozkoš“ (šena beššabbat taanung).

Stern ostro kritizuje kresťanské sproblematicizovanie dňa odpočinku a charakterizuje ho ako „svojvôľu a nedostatok poslušnosti voči Božiemu vlastnému dňu odpočinku“. Na námietky Pöhlmann odpovedá: „Šabat je jediným dňom, a nie ‚ktorýmkoľvek‘, ktorý by ho mohol nahradiť.“

V súvislosti s prikázaním „Cti svojho otca a svoju matku“, ktoré je podľa farárskych skúse-

ností Pöhlmann chápané ako „najľahšie“, vyznáva Stern, že pre neho patrí k najťažším. Vyžaduje totiž nielen celoživotnú poslušnosť, ale Boh nakladá na človeka aj obrovskú hospodársku záťaž. To spolu dokazuje, že jednoduchšie je milovať ľudstvo ako jedného človeka konkrétne. A súčasne potvrdzuje, že láska v bibliickom zmysle nie je sentimentálna, ale drsná.

V rozhovore o poslednom, 10. prikázaní obaja aktéri rozvíjajú a upresňujú významy hebrejských slov, ktoré toto prikázanie obsahuje. Stern napr. navrhuje podľa neho výstižnejší preklad „nebudeš chcieť uchvátiť...“, čo zakazuje oboje: pozadie zákazu, totiž aj myšlienku na čin, aj čin samotný; to z praktického hľadiska ešte nomádskeho spôsobu života Izraelcov bolo životne dôležité. Súčasne pridáva výstižnú poznámku, že v tej dobe síce ešte neexistovalo hromadenie majetku ako v dobe kráľovskej, ale závisť áno.

A práve v tomto bode sa obaja teológovia plne zhodujú. Závisť a neprajnosť je koreňom všetkého hriechu. Súčasne ale jej zdroj neoddeliteľne súvisí s nedostatkom lásky; lásky, ktorá oslobodzuje. Ak by sme teda chceli toto prikázanie formulovať pozitívne, môžeme jednoducho povedať: „Máš milovať.“

A práve na lásku sa sústreďuje záver knihy, ktorý nie je samostatnou kapitolou, ale prirodzene uzatvára rozhovor o tomto 10. prikázaní. Pöhlmann ju logicky uzatvára odkazom na Hymnus lásky (1Kor 13). Stern svojimi slovami vlastne vystihuje dvojpríkázanie lásky, keď hovorí, že „Hospodin je Boh mojej viery a tiež môj Boh“. On totiž nechce nič od nás, ale chce len nás. A to isté platí aj pre nás vo vzťahu k Bohu. A to je pravá láska. A zakončuje citátom z modlitby chasidskeho rabína Zelmana z Ljady: „Nechcem tvoj raj, nechcem tvoj budúci svet, chcem len teba.“

Slovom **láska** je vlastne povedané všetko, čo chce Desatoro Božích prikázaní, ako aj celá Tóra.

Jiří Bassano, red. krátené

SLUŽBA SPÁJA ... príbeh z Ukrajiny

Starý pochmúrny dom, obrastený viničom, typický pre juh zakarpatskej oblasti a zanedbaný dvor babky Anky ma vôbec neprekvapili. Videla som oveľa horšie. Mala som u nej pár dní prenocovať, lebo hotel som si nemohla dovoliť.

Pri vstupe do domu môj zrak hneď upútala veľká otvorená Biblia na stole v kuchyni. „*Asi som na správnom mieste,*“ pomyslela som si. Zoznámili sme sa a domáca mi ukázala celkom útulnú izbičku. Spočiatku som vycítila, že mi veľmi nedôveruje, a skôr ma považovala za akéhosi západného sponzora s plnými vreckami peňazí pre siroty...

Ďalší deň pripravila babka Aňa zaujímavú akciu. V jej zbore ostali zásoby detských výživ, sušeného mlieka a vitamínov, ktoré im poslala istá zahraničná misia. V daždi po ceste s dierami, okolo áut, ktoré nás neustále ostrekovali špinavou vodou z kaluží, tlačila 74-ročná tetuška na veľkom pánskom bicykli obrovský náklad. Jednou rukou som sa jej snažila držať nad hlavou dáždnik, v druhej som niesla plnú tašku. Napokon sme asi po dvoch kilometroch obe zmokli. Aká statočná žena! Mala moje sympatie. Darované veci som rozdelila chudobným deťom a Nadinej dcére Katke. Keďže v ich ubytovni bývalo veľa rodín s deťmi, ktoré Naďa poznala a ktoré boli zjavne slabé, rozdali sme všetkým.

Úprimnosť sa mi vyplatila a babka pochopila, že mojím cieľom je povzbudiť siroty po vyst'ahovaní zo sirotinca a hovoriť im o Bohu. Pri odchode ma ani nechcela pustiť. Modlili sme sa spolu aj za jej rodinu. Tešila som sa, že služba spája rôznych ľudí – takých, ktorí sa vydajú Pánovi k dispozícii. Nehľadiac na zbory, kam chodíme.

Anka Gajdošová

Nepremeškaj dnešnú príležitosť!

„*Toto je deň, ktorý učinil Pán, plesajme a radujme sa z neho.*“ (Ž 118, 24)

Boh určuje počet tvojich dní, ale ty určuješ, ako ich prežiješ. Včerajšok je neplatný šek, zajtrajšok je dlžobný úpis; dnešok je všetko, čo máš. Toto je deň, ktorý učinil Pán: aby si v ňom plesal a radoval sa z neho.

Vyškrtni zo svojho diára dva dni – včerajšok a zajtrajšok. Včerajšok bol nato, aby si sa niečo naučil; zajtrajšok bude následkom toho, čo budeš robiť dnes. Dnes budeš čeliť životu s presvedčením, že tento deň sa nikdy nevráti, že to môže byť tvoja posledná príležitosť, aby si sa na niečom podieľal; pretože neexistuje žiadna záruka, že sa dožiješ zajtrajška.

Dnes môžeš znova začať svoj život, a tak nepremeškaj dnešnú príležitosť! Investuj svoj najcennejší prostriedok – svoj čas – do svojho najdôležitejšieho vlastníctva – života, ktorý ti Boh dal. Preži každú minútu zmysluplne! Zachovaj si pevnú vieru! S Božou pomocou môžeš prekonať každú prekážku. Na každú úlohu sa pozeraj ako na príležitosť uctiť si Pána. Snaž sa zanechať Jeho stopy v srdci tých, s ktorými sa dnes stretneš.

Čas je tvoj život – nič viac, nič menej. Spôsob, akým prežiješ svoje hodiny a dni, je spôsobom, akým prežiješ svoj život.

Dnes je deň, ktorý si učinil, Pane. Chcem sa v ňom radovať, plesat', vzdávať Ti vďaka a chváliť Ťa, že tu z Tvojej milosti dnes môžem byť. Amen.

Daniel Zajac, Michalovce

To najlepšie ešte len príde

Sestra Elena Jenčová, rodená Závacká, sa narodila 4. augusta 1944 v malej horskej obci Huta na Zakarpatskej Ukrajine, dnes niekoľko kilometrov od slovenskej hranice. Bola druhým

dieťaťom vo veriacej rodine, ktorá bola už v 30. rokoch oslovená zvesťou metodistických kazateľov z Užhorodu. Po odstúpení tejto oblasti ZSSR sa viacero členov zboru odsťahovalo na stredné Slovensko, do obce Sklené, kde sestra Elena prežila detstvo. V roku 1961 si rodina Závackých kúpila v Jenkovciach rodinný dom. Po svadbe v roku 1963 žila so svojim manželom Bartolomejom Jenčom, synom zakladajúcich členov jenkovského zboru, a dvoma synmi v jeho rodinnom dome.

Až do odchodu na dôchodok pracovala ako riaditeľka Mestskej knižnice v Sobranciach. Bola aktívnou členkou ECM v Jenkovciach, kde sa ako členka zborového spevokolu zapájala do kultúrnych a ekumenických akcií.

Život sestry Elenky bol poznamenaný rôznymi životnými skúškami. Veľkou oporou jej boli hlavne kazateľ a niekoľko sestier zo zboru, ktorým sa mohla zveriť a ktoré ju aj jej rodinu niesli na modlitbách. Nie raz vydávala svedectvo o tom, ako prežívala moc modlitby a koľko sily jej prinášali. Rada cestovala, a hoci z Jenkoviec je všade ďaleko, neraz sa zúčastnila cirkevných akcií v Prahe, Bratislave, Sklenom a inde, kde vydávala svedectvo o duchovnom živote nášho zboru. Teší ma, že sme spolu s ňou mohli byť ešte pred pár rokmi na stretnutí staršovstiev SO a na stretnutí sestier v Budapešti.

Náhly odchod sestry Elenky bol pre nás šok. Ale teší nás vedomie, že vedela, kam odchádza. Budú nám veľmi chýbať jej vyznania

a spomienky, jej modlitby a spev na bohoslužbách, aj pracovné a duchovné stretnutia s ňou.

Ďakujeme Bohu za jej život a sprevádzame ju na ceste do večnosti s nádejou, že „*To najlepšie, to ešte len príde*“. To bolo aj jej motto v posledných rokoch života.

Zdenka Bassanová

Sestra Elenka Jenčová odišla do nebeského domova 27. 2. 2021. Pohreb sa konal 2. 3. 2021 na cintoríne v Jenkovciach. K pohrebnej pobožnosti prispela svedectvom a pozdravom za rodinu aj sestra Mgr. Monika Beňová, farárka CZ ECAV Rankovce pri Košiciach, vnučka bývalého kazateľa zboru v Jenkovciach Jána Krátkeho.

Jezu, spása mojej duše, v náruč svätých priviň ma, vzdutých vôd keď prúdy hučia, srdce mi chce schvátit' tma.

Skrý ma v ťažkých búrkach žitia, kým svoj nedosiahnem cieľ, v bezpečný ma uved' prístav, s Tebou večný daj mi diel.

Inej skrýše nikde nemám, v Tebe nádej skladám len, neopust' ma, nezanechaj, svetlom svojim premôž tieň.

Zaľoň štítom krídel svojich dieťa bezbranné Ty sám, keď ma prístrach strachu desí, v Tebe záchrana nech mám.

Milost', plné odpustenie v Tebe sú, ó, Jezu môj, utíš, uzdrav dušu, srdce, daj mi uzrieť domov svoj.

Dobre je Ti dôverovať! Ó, ja chcem vždy Tvojím byť, v nebi večne chcem Ťa vidieť, tu i tam len s Tebou žiť.

Ch. Wesley, prel. M. Royová

Kytička spomienok na sestru Elenku Jenčovou a na jej rodinu

27. februára 2021 sme dostali správu, že si Pán odvolal k sebe sestru Elenku Jenčovou z jenkovského zboru vo veku nedožitého 77 rokov. Naposledy sme sa telefonicky rozprávali v minuloročnom vianočnom čase 26. decembra. Vtedy sme netušili, že naposledy.

Od novembra 1978 do konca októbra 1982 sme pracovali v Jenkovciach. Od počiatku nám boli všetci členovia zboru veľmi nápomocní, medzi nimi tiež rodina Elenky Jenčovej. Bývali spoločne s manželom Bertym, s dvoma synmi Róbertom a Marekom a so starou mamou Annou Jenčovou v dome neďaleko nášho dočasného bývania „na Tani“. Boli sme si blízki nielen vo viere, ale aj pohľadom na život veriacej rodiny, na prácu v cirkevnom zbore, na záľuby. Elenka bola knihovníčka a dobrá slovenčinárka, nosila nám kvalitné knihy, prostredníctvom ktorých sme sa čítaním – Vlasta i ja – zdokonaľovali vo vtedy pre nás novom jazyku.

Rodinu Elenky i našu spájala láska k hudbe. Všetci sme sa radi o nej rozprávali a niekedy sme ju spoločne počúvali. Začali sme sa schádzať u nás doma a nacvičovať kvarteto. Elenka a Berty navrhli najskôr pieseň „Pane, chcem byť dobrý kresťan“. Berty bol zanietený muzikant. Rád pospomínal výborných organistov, ktorých stretol, sprevádzal nás pri speve na bohoslužbách. Všetci sme podporovali službu spevokolu, ktorý dirigoval Bertyho ujec Juraj Jenčo. Berty po celý život zhaňal a odpisoval noty piesní, poskytoval ich členom spevokolu a šíril tým, ktorí mali záujem.

Celá rodina sa zapájala do služby v zbore. Stará mama Anna Jenčová, ktorej prekrásny úsmev vždy vidíme, keď si na ňu spomenieme, rada skladala básničky a celé pásma pre deti

na rozličné príležitosti, ako boli Vianoce alebo Veľká noc. Dobre varila, a keď nás pozvali na obed, bol to priamo gurmánsky zážitok! Elenkina mamička Anna Závacká a otecko Jozef Závacký nás často uvádzali do rôznych poľnohospodárskych zručností, keďže sme mali pri zbore veľkú záhradu a kus poľa. Brat Závacký, hoci vtedy už vo vyššom veku, rád pomohol na stavbe cirkevného domu najmä vďaka svojim tesárskym zručnostiam.

Brat Berty predišiel Elenku do nebeského kráľovstva 5. 2. 2014, rodičia už dávnejšie predtým. Pre nás všetci znamenali veľa. Celá rodina Jenčovcov i Závackých nás posilňovali svojou trpezlivosťou, životnou múdrosťou a svojim duchovným bohatstvom. Mať s nimi spoločenstvo veriacich bolo privilegiom, Božím darom na ceste životom. Veríme, že naše duchovné spoločenstvo v Božom kráľovstve prekračuje hranice telesného bytia. Veríme vo vzkriesenie tela. A tiež veríme, ako sme spoločne aj s Elenkou a jej rodinou spievali, že „*Boh náš je láska od večnosti, On základ bytia, prúd milosti*“.

Vlasta a Pavel Procházkovi

Vedecká teologická konferencia 2021

Katedra teológie a katechetiky PF UMB v Banskej Bystrici usporiadala **2. marca 2021** vedeckú teologickú konferenciu v online priestore. Téma konferencie bola veľmi zaujímavá a aktuálna: **Teológia po skúsenosti s pandémiou.**

Hoci pandémia ešte nie je zažehnaná, v priebehu roka jej vyčiniť sme už nazbierali poznatky a skúsenosti s teologizovaním a s cirkevnou prácou za veľmi špecifických podmienok.

Na konferenciu sa prihlásilo štrnásť referentov a pripojilo sa 48 účastníkov zo Slovenska i zo zahraničia. To vytvorilo víťaný rámec konferencie, kde sa prezentovali pohľady na teológiu po skúsenosti s pandémiou v pomerne pestrom spektre. Cenné bolo aj to, že medzi referentmi boli významné teologické osobnosti z rozličných cirkevných tradícií, ako aj absolventi katedry; doktori teológie a filozofie, ktorí začínajú vedecky pracovať.

Pestrý program, ktorý sa dotýkal teologických oblastí bibliatiky, katechetiky, misiológie, etiky, praktickej teológie, pastorácie, vytvorili hodnotné prednášky: prof. ThDr. PhDr. PaedDr. Imricha Peresa, PhD.: *Mor, pliygy a apokalyptika*; prof. PaedDr. Dany Hanesovej, PhD.: *Posun v detských (pre)konceptoch dobra/zla: porovnanie obdobia pred a po 1. vlne pandémie COVID-19*; prof. ThDr. Pavla Hanesa, PhD.: *Pandémia, monizmus a teológia*; doc. PaedDr. Viktórie Šoltésovej, PhD.: *Misijné poslanie cirkvi a jeho napĺňanie v období covidu*; doc. PaedDr. ThDr. Moniky Zaviš, PhD., a PhDr. Jána Holoniča, PhD., MBA, LL.M.: *Akcenty environmentálnej teológie v kontexte skúsenosti s pandémiou COVID-19*; prof. ThDr. Antona Tyrola, PhD.: *Epidémia v optike znamenia čias*; ThDr. Ioana D. Lakatosa, PhD.: *Ako pastoračne slúžiť počas pandémie*; Mgr. Daniely Masarikovej, PhD.: *Teologické zhodnotenie podpory kresťanského spoločenstva prostredníctvom*

online nástrojov a možnosti ich hybridného využitia v štandardných situáciách; Mgr. Ing. Jaroslava Maďara, PhD.: *Pandémia v dejinách*; Mgr. Aleša Zástěru: *Pandemie a její praktické důsledky*; Mgr. Michala Šalagu, PhD.: *Kde sa maximálne šesť osôb zhromaždilo v mojom mene*; Mgr. Miloša Masarika, PhD.: *Reflexia pandémie vo vybraných evanjelických dôrazoch zvestovania. Trvalý alebo prechodný vplyv na evanjelickú teológiu?*; PhDr. Anny Masarikovej: *Potreba prevencie sexuálneho zneužívania detí v dôsledku izolácie rodín v pandemickom období*; prof. ThDr. Pavla Procházku, PhD.: *Čo odporúča Svetová zdravotnícka organizácia (WHO) vedúcim náboženským činiteľom v súvislosti s COVID-19.*

Prednášky sa konali v troch blokoch. Po každom bola daná príležitosť na diskusiu. Pre krátkosť času neboli prezentované celé prednášky; každý sa musel vmestiť do 15 minút. Referujúci však boli pozvaní, aby dali svoje prednášky na recenzné konanie do odborného teologického časopisu *Testimonium fidei*. Tie prednášky, ktoré úspešne prejdú cez recenzné a redakčné posúdenie, budú publikované vo vedeckom teologickom časopise *Testimonium fidei*, ktorý si môže každý prečítať na stránke: <https://www.pdf.umb.sk/katedry/katedra-teologie-a-katechetiky/e-testimonium-fidei.html>.

Pavel Procházka

CIRKEV ONLINE

Tieto zbory vysielajú bohoslužby online cez Facebook a YouTube:

ECM Bratislava-Staré Mesto,
ECM Sereď (len cez Facebook),
ECM Michalovce,
ECM Trnava – zbor Víťazstvo.

Ján 3, 16

Deň modlitieb a pôstu za Slovensko sa konal v utorok 16. 3. 2021 v súlade s veršom z Evanjelia podľa Jána 3, 16, ktorý je centrálnym posolstvom Svätého Písma: „Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nik, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.“

Tento deň modlitieb bol vyjadrením spoločného pokorenia sa kresťanov, ktorí veria v Ježiša Krista ako Božieho Syna a vyznávajú Ho za svojho Pána. Boh nám v Biblii hovorí: „Keď uzavriem nebesia, takže nebude dažďa, keď prikážem kobyľkám spustošiť zem, keď pošlem na svoj ľud mor, a môj ľud, po mne pomenovaný, sa pokorí, bude sa ku mne utiekať a odvráti sa od svojich zlých ciest, vypočujem ho z nebies, odpustím mu hriech a jeho zem uzdravím.“ (2Krn 7, 13 – 14)

Cirkvi sa spojili

Už rok bojujeme s pandémiou. Naše pravidelné stretávanie sa počas bohoslužieb preniesli do online priestoru, ale stále prebiehajú. Tak prebehol v januári aj Aliančný modlitebný týždeň, do ktorého boli zapojené cirkvi BJB z Ružomberka a z Liptovského Mikuláša, ECAV z Ružomberka, KS z Liptovského Hrádku a my ECM z Dolného Kubína. Modlili sme

Veríme, že keď prichádzame k nebeskému Otcovi skrze Pána Ježiša Krista a keď sa modlíme podľa Jeho vôle, On uzdraví našu krajinu. Modlili sme sa za celú našu krajinu, za pandemickú situáciu, ale aj za uzdravenie vzťahov a zastavenie nenávisťi na Slovensku. Táto modlitebná iniciatíva bola výhradne apolitická a nenedominačná. Večer zazneli v éteri Rádia 7 a na YouTube o 18:00 spoločné modlitby pastoračov a služobníkov z rôznych cirkví. Túžbou organizátorov a slúžiacich bolo, aby sme sa pokorili pred Bohom, odvrátili sa od vlastných bezbožných ciest, a volali k Stvoriteľovi, ktorý dokáže uzdraviť celú krajinu.

Modlime sa i naďalej za Slovensko, aby spoznalo Pána Ježiša a aby sa Boh v našom národe znova oslávil!

sa spoločne za situáciu v našej krajine a konkrétne za mestá, kde jednotlivé spoločenstvá pôsobia. Každé spoločenstvo viedlo jeden večer modlitby. Po skončení Aliančného modlitebného týždňa spoločenstvá cirkví z Dolného Kubína v modlitbách pokračujú raz za mesiac. Sme veľmi vďační za túto možnosť a za našich bratov a sestry z iných spoločenstiev, s ktorými sa spoločne môžeme prihovárať a modliť sa za našu krajinu a vyvyšovať nášho nebeského Otca.

Zuzana Hippová

Veľkonočné pranie

Nebojte sa! Moc Kristovho kríža a vzkriesenie sú väčšie ako hocikaké zlo, ktorého by sa človek mohol alebo musel báť. Lebo existuje Niekto, kto drží osudy tohto pomimuteľného sveta; kto má v rukách kľúče od smrti a podsvetia; kto je Alfou i Omegou. A tento ‚Niekto‘ je LÁSKA – je to Ježiš Kristus. Len On sa môže úplne zaručiť za slová „**Nebojte sa!**“.

Požehnané veľkonočné sviatky Vám želá
redakčná rada Ohniska

Milé deti,

pozdravujem vás a prajem vám Pánom Ježišom požehnané veľkonočné sviatky. Nech sú prežitie v radosť, láske a krásnych spomienkach na dni, keď náš Pán vybojoval pre nás víťazstvo nad smrťou, nad mocou hriechu a diabla.

1. Do tajničky vlož slová z bubliny, niektoré písmenká sa prelínajú.

KRÍŽ, OBEŤ, ŽIVOT,
PILÁT, TOMÁŠ

1.				2.				
		3.						
			4.					
				5.				

2. Dole z tabuľky vyber správnu odpoveď a prirad' v podobe čísla do kruhu pred otázkou.

- Ako sa volalo mesto, v ktorom jedol Ježiš so svojimi učeníkmi poslednú večeru?
- Ako sa volala záhrada, v ktorej sa Ježiš modlil pred svojim zajatím?
- Kým sa Ježiš modlil, čo robili Jakub, Ján a Peter?
- Ako sa volal učeník, ktorý Ježiša trikrát zaprel?
- Čo bolo znakom Judášovej zrady?
- Kto sa zjavil Ježišovi v záhrade, aby Ho posilnil?
- Ako sa volalo miesto, kde bol Ježiš ukrižovaný?

Odpovede: 1. Spali. 4. Getsemani. 6. Anjel.
3. Golgota. 2. Peter. 5. Bozk. 7. Jeruzalem.

Autor: RINGO	modla	3	má rozlohu ár	obrúčka (hovor.)	Pomôcky: Alor alap Kars	časť tenisového zápasu	značka kozmetiky	dovezenie	2	úzka doska
biblické mužské meno					zaujímal sediacu polohu					
meno Rolinc					nebezpeč. vir. ochoren. podmienk. spojka					
skôrnatieľ (čes.)							Vod. elektr. Trenčín pohrebná hostina			
mesto v Nórsku							samica capa český maliar			
Pomôcky: oro Kazo	žiak (čes.) cudzokrajný dravý vták				Kazimír (dom.) 6 rímsky					dolná končatina
a dato			vyhnutý kočovník súvisiace s kaňou					malé napätie ochrana tovaru		
liek (čes.)					irídium (zn.) súvisiaca s mostom			zlato (špan.) potešenie		
nemecké sídlo						súťaž o miesto reaktívna strela				
strč pod hladinu							mesto v Egypte bol ubytovaný			
Pomôcky: Lavik Aham	dar neveste	Izabela (špan.) chuť (hovor.)							biograf	ostrov v Malých Sundách
1									kiloampér zástup, masa	
štvorček (typogr.)			neprekážal Royal Observator							
napočíta							český súhlas			
orgán zraku				hliník (zn.)				plť (čes.)		

Americký evanjelista Billy Graham:
„Kristus nielen zomrel za (tajnička).“

V marci si pripomenula svoje 75. narodeniny naša sestra **Bohuvěra Holešová** zo zboru Bratislava-Staré Mesto.

Milá naša sestra Bohunka, prajeme Vám veľa síl i zdravia. Nech Vás Pán Ježiš drží vo svojich rukách i naďalej, a nádej, ktorú máte, nech Vám dáva radosť do každého nového dňa. Pánov pokoj nech hojne naplňa Vaše srdce!

(Ospravedlňujeme sa bratovi Milanovi Holešovi, že sme ho v minulom čísle urobili mladším o 5 rokov. ☺ Správny vek mal byť 75 rokov.)

V apríli si svoje 70. životné jubileum pripomenie náš brat kazateľ **Jirko Bassano** z Jenkoviec.

Milý náš brat Jirko, dovoľte nám popriať Vám veľa Božieho požehnaní, pokoja a radosť. Zároveň Vám chceme poďakovať, že svojou službou prinášate radosť a posolstvo evanjelia a rozširujete kráľovstvo Božie medzi tými, ktorí sú prijímateľmi tejto zvesti. Nech Vás Pán požehnáva silou a zdravím v práci na Jeho vinici.

Gratuláciu v apríli posielame aj do Kysáča v Srbsku našej milej sestry kazateľke **Aničke Pálikovej-Kunčákovej**.

Pri príležitosti Vašich 60. narodenín, milá sestra Anička, Vám chceme i my popriať všetko dobré. Nech Vás Pán Ježiš hojne žehná v práci kazateľky, ale aj v súkromnom živote. Prajeme Vám, aby obraz života s Pánom Ježišom, ktorý nesiete, pritiahol ešte mnohých k spaseniu. Či už cez Vaše slovo, alebo cez inú službu, ktorú konáte s veľkou láskou.

Prípravila Štefka Sklenarová

Dary na Ohnisko (1 – 2/2021)

M. Dostálová 20 €, H. Elizeušová 20 €, nemenovaný darca 30 €. *Srdečne ďakujeme!*

V minulom čísle Ohniska Diakonia ECM ďakovala za srdcia ochotné pomôcť trom rodinám, ktorým zhoreli v Slavkovciach domy. Prinášame vám fotografie pred prvou rekonštrukciou a po nej:

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
Email: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956
Ohnisko vychádza šesťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. ú.:
SK8211110000006611690036,
VS: 9172 alebo poštovou poukázkou.

Ohnisko 3 – 4/2021 (25. 3. 2021)

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ